

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

11 Νοεμβρίου 2021

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 5237

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 141492/Δ2

Πρόγραμμα Σπουδών του μαθήματος των Θρησκευτικών των Α', Β' και Γ' τάξεων Γυμνασίου.

**Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Το εδάφιο τρίτο της παρ. 11 του άρθρου 5 του ν. 1566/ 1985 (Α' 167), όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 2525/1997 «Ενιαίο Λύκειο, πρόσβαση των αποφοίτων στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και άλλες διατάξεις» (Α' 188).

2. Την υποπερ. ββ της περ. α της παρ. 3 του άρθρου 2 του ν. 3966/2011 «Θεσμικό πλαίσιο των Πρότυπων Πειραματικών Σχολείων, Ίδρυση Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής, Οργάνωση του Ινστιτούτου Τεχνολογίας Υπολογιστών και Εκδόσεων "ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ" και λοιπές διατάξεις» (Α' 118).

3. Το άρθρο 175 του ν. 4823/2021 «Αναβάθμιση του Σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις» (Α' 136).

4. Το άρθρο 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα (π.δ. 63/2005 - Α' 98), το οποίο διατηρήθηκε σε ισχύ με την παρ. 22 του άρθρου 119 του ν. 4622/2019 (Α' 133).

5. Το π.δ. 81/2019 «Σύσταση, συγχώνευση, μετονομασία και κατάργηση Υπουργείων και καθορισμός των αρμοδιοτήτων τους - Μεταφορά υπηρεσιών και αρμοδιοτήτων μεταξύ Υπουργείων» (Α' 119).

6. Το π.δ. 84/2019 «Σύσταση και κατάργηση Γενικών Γραμματειών και Ειδικών Γραμματειών/Ενιαίων Διοικητικών Τομέων Υπουργείων» (Α' 123).

7. Το π.δ. 2/2021 «Διορισμός Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (Α' 2).

8. Την υπό στοιχεία 168/Υ1/08-01-2021 απόφαση του Πρωθυπουργού και της Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων με θέμα «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στην Υφυπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Ζωή Μακρή» (Β' 33).

9. Την υπό στοιχεία 104671/ΓΔ4/27-09-2021 υπουργική απόφαση «Πilotική Εφαρμογή Προγραμμάτων

Σπουδών στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση» (Β' 4003)

10. Τις υπ' αρ. 55/14-10-2021 και 56/21-10-2021 πράξεις του Δ.Σ. του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής.

11. Το γεγονός ότι από την παρούσα απόφαση δεν προκαλείται δαπάνη, σύμφωνα με την υπό στοιχεία Φ.1/Γ/724/138377/Β1/01-11-2021 εισήγηση του άρθρου 24 του ν. 4270/2014 (Α' 143) της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνον

Το Πρόγραμμα Σπουδών του μαθήματος των Θρησκευτικών των Α', Β' και Γ' τάξεων Γυμνασίου ορίζεται ως εξής:

Α. ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα των Θρησκευτικών ως μάθημα οργανικά ενταγμένο στην ελληνική εκπαίδευση

Το μάθημα των Θρησκευτικών εντάσσεται στον κανόνα των υποχρεωτικών σχολικών μαθημάτων, τα οποία διδάσκονται στην Πρωτοβάθμια και τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση του ελληνικού σχολείου. Η οργάνωση και η λειτουργία του θεμελιώνονται στο Σύνταγμα της Ελλάδας, στους νόμους του ελληνικού κράτους, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ), και τις συμβάσεις και συστάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης και τις αποφάσεις της Ολομέλειας του ΣΤΕ (1749 και 1750/2019). Βασική αποστολή του μαθήματος των Θρησκευτικών αποτελεί η «ανάπτυξη της θρησκευτικής συνείδησης», η οποία είναι συνταγματική υποχρέωση του κράτους. Για να υπηρετεί τον εν λόγω σκοπό, το μάθημα διδάσκεται επί ικανό αριθμό ωρών διδασκαλίας εβδομαδιαία στο πρόγραμμα του Δημοτικού, Γυμνασίου, ΓΕΛ και ΕΠΑΛ και τα μαθησιακά αποτελέσματά του αξιολογούνται συντελώντας στη γενικότερη επίδοση των μαθητών και μαθητριών.

Ο θεμελιώδης παιδαγωγικός και ανθρωπολογικός προσανατολισμός του μαθήματος των Θρησκευτικών

Το παιδαγωγικό και μορφωτικό έργο, που παρέχεται μέσω της διδασκαλίας του μαθήματος των Θρησκευτικών, αποσκοπεί στην ενίσχυση και την εμπέδωση της θρησκευτικής συνείδησης των ορθόδοξων μαθητών και

μαθητριών. Η προοπτική αυτή υπηρετεί την ολόπλευρη ανάπτυξή τους, κυρίως δε συμβάλλει στην καλλιέργεια του ανθρώπινου προσώπου ως μοναδικής, ανεπανάληπτης και ελεύθερης ύπαρξης. Με αυτόν τον τρόπο το μάθημα παρέχει όλα τα αναγκαία ερεθίσματα, ώστε να γνωρίζουν τον εαυτό τους, να επικοινωνούν αποτελεσματικά με τους ανθρώπους και τον κόσμο γύρω τους, όπως, επίσης, να αφουγκράζονται και να αντιμετωπίζουν τις μεγάλες προκλήσεις του σύγχρονου κόσμου.

Το μάθημα των Θρησκευτικών ως μάθημα παιδείας και πολιτισμού

Το μάθημα των Θρησκευτικών αποτελεί μάθημα παιδείας και πολιτισμού. Σε αυτό καλούνται οι μαθητές και οι μαθήτριες να αναγνωρίσουν και να συνειδητοποιήσουν τη σημασία της ορθόδοξης χριστιανικής παράδοσης, ώστε να αποκτήσουν συναίσθηση της ευθύνης για τη συνέχειά της σε προσωπικό και συλλογικό επίπεδο. Υπό αυτή την έννοια, λαμβάνουν τα απαραίτητα εφόδια για να δρουν στο μέλλον ως ενεργοί πολίτες του ελληνικού κράτους, στο οποίο η παράδοση της Ορθόδοξης Εκκλησίας αποτελεί ζωντανό και λειτουργικό στοιχείο της ιστορικής ταυτότητας και του πολιτισμού του, και κατ'επέκταση συστατική παράμετρο του δημόσιου χώρου. Εκτός τούτων, αποτελεί μάθημα ευρωπαϊκής παιδείας και εκπαιδεύει Ευρωπαίους πολίτες προάγοντας τις διαχρονικές χριστιανικές αξίες, οι οποίες αποτέλεσαν τα θεμέλια του σύγχρονου ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Το μάθημα των Θρησκευτικών ως μάθημα ταυτότητας του προσώπου

Το μάθημα των Θρησκευτικών, λαμβάνοντας υπόψη τις προσεγγίσεις των επιστημών της θεολογίας, της παιδαγωγικής και της θρησκευτοπαιδαγωγικής, σε συνδυασμό με τα σύγχρονα πορίσματα της εκπαιδευτικής ψυχολογίας, της αναπτυξιακής ψυχολογίας και της διδακτικής, προτάσσει την ανάπτυξη του ανθρώπου ως ενιαίας ψυχοσωματικής οντότητας. Επειδή συντελεί στην ανάπτυξη της ταυτότητας του προσώπου, αντιμετωπίζει τους μαθητές και τις μαθήτριες ως πρόσωπα, καθένα εκ των οποίων φέρει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και εμπειρίες, συγκεκριμένες ανάγκες και ποικίλα ενδιαφέροντα, που έχουν άμεση αναφορά στην πορεία της ψυχοσωματικής του ωρίμανσης. Επομένως, το μάθημα των Θρησκευτικών αποτελεί παράγοντα ενίσχυσης της αυτοεκτίμησης, της αυτοπεποίθησης, της ενσυναίσθησης αλλά και της ανθεκτικότητας των νέων ανθρώπων. Μέσα από αυτό το πρίσμα, οι μαθητές και οι μαθήτριες καλούνται να αποκτήσουν τις κατάλληλες ικανότητες, ώστε να συνυπάρχουν αρμονικά με όλους τους ανθρώπους και με τον θρησκευτικά «άλλο» και να συνεργάζονται συμβάλλοντας στην εύρυθμη λειτουργία του κοινωνικού συνόλου.

Από την άλλη πλευρά, το μάθημα των Θρησκευτικών επικεντρώνεται στην εκπαίδευση του νέου ανθρώπου. Για τον λόγο αυτό είναι διακριτό μάθημα στη σχολική εκπαίδευση, που εισάγει ως αντικείμενο στη διαδικασία διδασκαλίας-μάθησης τη σχέση του ανθρώπου με το θείο, όπως αυτή νοηματοδοτείται στην ορθόδοξη παράδοση και τον πολιτισμό. Το μορφωτικό αυτό περιεχόμενο αξιολογείται ως έγκυρη πρόταση προσανατολισμού του βίου και ως ζωτικό σημείο αναφοράς για την ανακάλυψη

απαντήσεων σε βασικά ερωτήματα που απασχολούν τον άνθρωπο στην πορεία ανάπτυξης της ταυτότητάς του. Μαθαίνουν ελεύθερα οι μαθητές και οι μαθήτριες, σε σχολικό πλαίσιο, τι σημαίνει να είναι κανείς ορθόδοξος χριστιανός, πώς η επιλογή αυτή διαμορφώνει τη ζωή του, το πολιτισμικό του πλαίσιο, τις θέσεις του στην ευρύτερη κοινωνία αλλά και τη δράση του ως αουριανού πολίτη και ως ισότιμου συνομιλητή στον δημόσιο χώρο του ελληνικού κράτους, της ευρώπης και του κόσμου όλου. Ενθαρρύνονται, έτσι ουσιαστικά, να συσχετίζουν αυτή την πρόταση προσανατολισμού της ζωής με τις σύγχρονες προκλήσεις του κοινωνικού γίγνεσθαι και υποστηρίζονται με την ανάπτυξη των ικανοτήτων να δρουν δημοκρατικά, ελεύθερα και με αγάπη για τον συνάνθρωπο.

Β. ΣΚΟΠΟΘΕΣΙΑ

Γενικοί σκοποί

Με βάση όλα τα παραπάνω διαμορφώνονται οι γενικοί σκοποί της διδασκαλίας του μαθήματος των Θρησκευτικών στην Πρωτοβάθμια και τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Ειδικότερα, το μάθημα των Θρησκευτικών συμβάλλει:

- Στη διαμόρφωση ελεύθερων, υπεύθυνων και κριτικά σκεπτόμενων πολιτών και στην προετοιμασία των μαθητών και των μαθητριών για τον δημόσιο χώρο με τέτοιο τρόπο, ώστε να αναδεικνύουν ως πολίτες του κόσμου τις οικουμενικές αρχές και αξίες μέσα από την οπτική της ορθόδοξης χριστιανικής παράδοσης.

- Στην ανάπτυξη της θρησκευτικής συνείδησης των μαθητών και των μαθητριών, μέσω της ανάλυσης και εμπέδωσης της ορθόδοξης χριστιανικής παράδοσης, με τέτοιο τρόπο ώστε να μη διακυβεύεται σε καμία περίπτωση η ελεύθερη διάπλαση της προσωπικότητάς τους.

- Στην κατανόηση και ερμηνεία βασικών πτυχών της διδασκαλίας της Ορθόδοξης Εκκλησίας, όπως αυτές καταγράφονται στην Αγία Γραφή, στη δογματική και ηθική διδασκαλία της, στη λατρευτική της ζωή και στην παράδοση των αγίων Πατέρων της.

- Στην ολόπλευρη, αρμονική και ισόρροπη ανάπτυξη των διανοητικών και ψυχοσωματικών δυνάμεων των μαθητών και των μαθητριών, ώστε να έχουν τη δυνατότητα να εξελιχθούν σε ολοκληρωμένες προσωπικότητες, να μπορούν να ζήσουν δημιουργικά, με αγάπη προς τον άνθρωπο, τη ζωή και τη φύση και να διακατέχονται από πίστη προς την πατρίδα και τα γνήσια στοιχεία της ορθόδοξης χριστιανικής παράδοσης, η οποία αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο της σύγχρονης ελληνικής και ευρωπαϊκής παιδείας.

- Στην εξοικείωση με τη σχέση Θεού και ζωής ως κινητήρια δύναμη που συμβάλλει στον προσανατολισμό του βίου και στην ανακάλυψη της προσωπικής ταυτότητας.

- Στην αναγνώριση του συλλογικού θρησκευτικού βιώματος, το οποίο στην Ελλάδα διαμορφώνεται μέσω της ιστορικής παρουσίας και δράσης της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

- Στην ανάδειξη της σημασίας που έχει η θρησκευτική αγωγή ως προς τις ικανότητες των μαθητών/-τριών να επικοινωνούν με τον εαυτό τους, με τους άλλους και τον κόσμο ολόκληρο, να δημιουργούν, να αυτενεργούν, να

καλλιεργούν δεξιότητες και να παράγουν νέα γνώση, η οποία να μετασχηματίζεται σε δράση στην κοινωνία, εμπνεόμενη από το όραμα και την ελπίδα για την ειρήνη, τη συνύπαρξη, την ισότητα, τη δημοκρατία και γενικά την αλλαγή και τη βελτίωση του κόσμου.

- Στη μελέτη του θρησκευτικού φαινομένου εν γένει με γνώμονα τη διαθεματική και τη διεπιστημονική προσέγγιση της γνώσης.

- Στη γνωριμία με άλλα θρησκευόμενα και θρησκευτικές και μη θρησκευτικές κοσμοθεωρίες, κάτι που επιτυγχάνεται σε συνάρτηση με τα αναπτυξιακά και παιδαγωγικά χαρακτηριστικά των παιδιών και των εφήβων και πάντα διακριτά, αποβλέποντας στην καλλιέργεια της ικανότητας για διάλογο, για σεβασμό απέναντι στην ετερότητα, καθώς και για αρμονική συνύπαρξη με τους άλλους.

Ειδικοί στόχοι

Οι Ειδικοί Στόχοι του μαθήματος των Θρησκευτικών στο Γυμνάσιο είναι οι μαθητές και οι μαθήτριες, μέσα από τη βιωματική, διαθεματική και διερευνητική μαθησιακή προσέγγιση της ζωής και της ιστορίας σημαντικών προσώπων για το σχέδιο της Θείας Οικονομίας και της πορείας της Εκκλησίας, αλλά και της γέννησης και εξέλιξης των μεγάλων θρησκευμάτων στον κόσμο, να:

- Συνειδητοποιήσουν ότι ο Θεός δεν είναι μία απρόσωπη ιδέα, αλλά Πρόσωπο, που σχετίζεται με τα δημιουργήματά του και οικονομεί για τη σωτηρία τους.

- Αναγνωρίσουν τη σημασία της ενανθρώπισης του Θεού και του ευαγγελικού μηνύματος του Χριστού, όπως αποτυπώνεται στην Αγία Γραφή, τη διδασκαλία και την παράδοση της Εκκλησίας, όπως επίσης την ιστορία και τον πολιτισμό του ανθρώπου.

- Προσεγγίσουν τη συγκρότηση και την πορεία της Εκκλησίας ως Σώμα Χριστού, η εμπειρία του οποίου καταγράφεται στη δογματική και ηθική της διδασκαλία, και φανερώνεται στη λατρευτική της ζωή.

- Εκτιμήσουν μέσω της παρουσίας και της δράσης της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην ελληνική ιστορία τη σημασία που έχει το διαμορφωμένο και ζωντανό συλλογικό θρησκευτικό βίωμα ως στοιχείο της σύγχρονης ελληνικής και ευρωπαϊκής παιδείας.

- Ανακαλύψουν τις αξίες του χριστιανισμού ως πρόταση προσανατολισμού της ζωής και δράσης στον δημόσιο χώρο και όραμα μεταμόρφωσης του παρόντα κόσμου.

- Γνωρίσουν την ιστορική ίδρυση και εξέλιξη του χριστιανικού κόσμου της Δύσης και των σύγχρονων μεγάλων θρησκευμάτων.

- Αξιοποιήσουν τις νέες τεχνολογίες στη διδακτική πράξη, τα πλεονεκτήματα της ηλεκτρονικής μάθησης και τα διαθέσιμα ψηφιακά εργαλεία.

- Προσεγγίσουν τις ιδέες της αειφορίας (βιώσιμης ανάπτυξης).

Γ. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ - ΘΕΜΑΤΙΚΑ ΠΕΔΙΑ

Το περιεχόμενο του γνωστικού αντικείμενου των Θρησκευτικών στο Γυμνάσιο ακολουθώντας τη σπειροειδή ανάπτυξη (όπως αυτή αποτυπώνεται στους δύο προηγούμενους κύκλους) οργανώνεται επί τη βάσει των εξής κριτηρίων:

Α) Τα επτά (7) συν ένα (1) Κεντρικά Θέματα - Θεματικά Πεδία τα οποία αντιστοιχούν σε θεμελιώδεις πτυχές

της ορθόδοξης θεολογίας (7) και διακριτά στη μελέτη του θρησκευτικού φαινομένου και των θρησκειών (1), με βάση τα οποία σχεδιάζονται και αναπτύσσονται οι επιμέρους θεματικές του ΠΣ:

Α' Γυμνασίου

1. Θεός
2. Δημιουργία - Πτώση
3. Άνθρωποι του Θεού (προφήτες - άγιοι)
4. Ενανθρώπιση - Χριστός

Β' Γυμνασίου

5. Εκκλησία - Λατρεία - Αγία Γραφή
6. Βασιλεία του Θεού
7. Χριστιανική ζωή

Γ' Γυμνασίου

8. Θρησκεία/-ες - Κοσμοθεωρίες

Β) Τους τρεις (3) Βασικούς Άξονες, οι οποίοι υπηρετούν τους Ειδικούς Στόχους του Προγράμματος Σπουδών των τεσσάρων κύκλων. Οι τρεις αυτοί Βασικοί Άξονες ταυτίζονται με ερωτήματα που καθορίζουν τη σύγχρονη θρησκευτική εκπαίδευση στην Ελλάδα και αφορούν τον άνθρωπο-πολίτη: i) Τι σημαίνει να είναι ορθόδοξος χριστιανός και πώς η επιλογή αυτή διαμορφώνει τη ζωή του, ii) Ποιο είναι το πολιτισμικό πλαίσιο και πώς η ορθόδοξη χριστιανική ταυτότητα επιδρά στις θέσεις του στην ευρύτερη κοινωνία και iii) Πώς διαμορφώνεται η λειτουργία του ως πολίτη του ελληνικού κράτους, της Ευρώπης και ολόκληρου του κόσμου χάρη σε αυτή την ορθόδοξη χριστιανική ταυτότητα.

Γ) Τα ιδιαίτερα αναπτυξιακά και μαθησιακά χαρακτηριστικά των μαθητών και μαθητριών.

Με βάση τα ανωτέρω διαμορφώνονται: i) οι Θεματικές Ενότητες, ii) τα Προσδοκώμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα και iii) οι Ενδεικτικές Δραστηριότητες.

Δ. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΠΛΑΙΣΙΩΣΗ - ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΜΑΘΗΣΗΣ

Το ΠΣ Γυμνασίου τοποθετεί στο επίκεντρο τον μαθητή και τη μαθήτριά και τις ανάγκες τους. Δημιουργεί τις συνθήκες ανάπτυξης ενός περιβάλλοντος μάθησης ικανού να οδηγήσει τους μαθητές και τις μαθήτρες να οικοδομήσουν ένα ισχυρό υπόβαθρο γνώσεων, δεξιοτήτων και στάσεων. Για αυτόν τον στόχο το ΠΣ προσφέρει στον/στην εκπαιδευτικό ερεθίσματα, κατευθύνσεις και αρχές, κίνητρα και μεθοδολογικά εργαλεία για την επίτευξη της αποτελεσματικής διδασκαλίας. Με την κατανόηση της φυσιογνωμίας του μαθήματος των Θρησκευτικών, των σκοπών και των ειδικών στόχων, καθώς και της σημασίας της σπειροειδούς ανάπτυξης του περιεχομένου, επιδιώκεται και ζητείται από τους/τις θεολόγους-εκπαιδευτικούς να:

- δημιουργούν ένα υποστηρικτικό περιβάλλον μάθησης, ενθαρρύνοντας την ενεργό εμπλοκή μαθητών/-τριών σε ατομικές και ομαδικές δραστηριότητες,

- εστιάζουν στην οικειοποίηση βασικών γνώσεων, με τη βοήθεια των οποίων αναπτύσσονται γνωστικές, μεταγνωστικές και άλλες δεξιότητες και ικανότητες, αξιοποιώντας τις αρχές της παιδαγωγικής ψυχολογίας και τη φυσιογνωμία των γνωστικών αντικειμένων,

- επιδιώκουν τη διασύνδεση και ενσωμάτωση της νέας γνώσης με τις προϋπάρχουσες γνώσεις των μαθητών/-τριών μέσω πολλαπλών προσεγγίσεων

ανάλογα με τις ανάγκες, τις δυνατότητες και τα ενδιαφέροντά τους,

- υιοθετούν στρατηγικές διαφοροποιημένης διδασκαλίας και βιωματικής μάθησης, αξιοποιώντας εναλλακτικές πρακτικές, ποικίλα διδακτικά εργαλεία και δημιουργικές δραστηριότητες,

- χρησιμοποιούν κατάλληλα τις νέες τεχνολογίες στην καθημερινή διδακτική τους πρακτική, αξιοποιώντας τα πλεονεκτήματα της ηλεκτρονικής μάθησης και τα διαθέσιμα ψηφιακά εργαλεία,

- ενθαρρύνουν τον κριτικό στοχασμό επί γνωστικών διαδικασιών και πρακτικών.

Για να επιτευχθούν τα παραπάνω, χρειάζεται οι θεολόγοι-εκπαιδευτικοί να σχεδιάζουν με προσοχή τις καθημερινές μαθησιακές ευκαιρίες που προσφέρουν στους μαθητές και στις μαθήτριες και να τις εφαρμόζουν διαμορφώνοντας ένα περιβάλλον εργαστηρίου έρευνας, επικοινωνίας, δράσης και έκφρασης που προκαλεί τους/τις μαθητές/-τριες να εργάζονται, για να πραγματώσουν: τη συνεργατικότητα, την αυτογνωσία, τη γλωσσική επίγνωση, την επικοινωνιακή ικανότητα, την υπευθυνότητα, την ανεκτικότητα, την πειθαρχία, το αίσθημα δικαίου, τη δημοκρατική ευαισθησία, την άμιλλα, την αλληλεγγύη, την αισθητική καλλιέργεια, την επίλυση προβλημάτων, τη διερευνητική μάθηση, τον ψηφιακό γραμματισμό, τον θρησκευτικό γραμματισμό και την ανάπτυξη της θρησκευτικής συνείδησης.

Σε αυτό το πλαίσιο, ο/η εκπαιδευτικός προσεγγίζει τον σχεδιασμό της διδασκαλίας ως δημιουργία του κατάλληλου μαθησιακού πλαισίου στην τάξη ώστε να εργαστούν και να συνεργαστούν όλοι και όλες στην παραγωγή γνώσης σύμφωνα με τις αρχές της ανακαλυπτικής, διερευνητικής, βιωματικής και συνεργατικής μάθησης. Οι μαθητές/-τριες, έτσι, οικοδομούν τη γνώση μέσα από τη συμμετοχή σε διδακτικές δραστηριότητες δράσης, διάδρασης και αλληλεπίδρασης. Ο/Η εκπαιδευτικός επιλέγει και σχεδιάζει, με γνώμονα πάντα τα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα και ποικίλες τεχνικές, τις δραστηριότητες των μαθητών/τριών στην τάξη.

Το ΠΣ υποστηρίζει τον σχεδιασμό της διδασκαλίας με τις στήλες των προσδοκώμενων μαθησιακών αποτελεσμάτων και των ενδεικτικών δραστηριοτήτων. Οι δεύτερες κατηγοριοποιούνται σε επτά μεγάλες κατηγορίες: 1. Άμεσης Διδασκαλίας, 2. Ομαδοσυνεργασίας, 3. Διαλόγου, 4. Επίλυσης προβλημάτων, 5. Παιχνιδιού/Δράσης, 6. Πρότζεκτ, 7. Αξιολόγησης.

Ε. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Η αξιολόγηση στο μάθημα των Θρησκευτικών αποτελεί σημαντικό μέρος της εκπαιδευτικής πράξης, αφού εφαρμόζεται σε όλα τα επίπεδα της διαδικασίας σχεδιασμού της διδασκαλίας. Η αξιολόγηση βασίζεται στον άξονα που αναδεικνύουν τα ρήματα-ενέργειες των προσδοκώμενων μαθησιακών αποτελεσμάτων της διδασκαλίας και το αντίστοιχο θεολογικό και θρησκευτικό περιεχόμενο με το οποίο ενεργούν οι μαθητές/-τριες

μέσα στην τάξη. Επιπλέον κριτήριά της αποτελούν το γνωστικο-βουλητικό και συναισθηματικό επίπεδο των μαθητών/-τριών της συγκεκριμένης τάξης και η επιλογή των κατάλληλων κριτηρίων/δραστηριοτήτων ώστε να διασφαλίζεται η αξιοπιστία της αξιολόγησης για κάθε μαθητή/-τρια ξεχωριστά. Στη γραπτή αξιολόγηση, αξιολογείται η επίδοση των μαθητών/-τριών, με βάση τα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα της διδασκαλίας, όσα δηλαδή οι μαθητές/-τριες πέτυχαν με επάρκεια στη διάρκεια και στο τέλος της διδασκαλίας ή των διδασκαλιών, όταν πρόκειται για επαναληπτικό κριτήριο αξιολόγησης.

Η αξιολόγηση πρέπει να είναι συνεχής και συστηματική και να χρησιμοποιείται ως εργαλείο για ανατροφοδότηση, επανασχεδιασμό, ώστε να εξασφαλίζει την επιτυχία του αποτελέσματος. Για αυτό και ζητείται η ενεργητική συμμετοχή του/της μαθητή/-τριας στη διαδικασία, ώστε να αξιολογεί και ο ίδιος/η ίδια τα αποτελέσματα της μάθησης. Η αξιολόγηση των μαθητών/-τριών δεν έχει μοναδικό σκοπό τη γνωστοποίηση στους/στις μαθητές/-τριες του βαθμού επιτυχίας τους στο μάθημα, αλλά βοηθά και τον/την εκπαιδευτικό να αντιληφθεί κατά πόσο έχουν επιτευχθεί οι δείκτες επιτυχίας που έθεσε για το μάθημά του, κατά πόσο δηλαδή οι μαθητές/-τριες έχουν αφομοιώσει την προσφερθείσα ύλη και μπορούν να την εφαρμόσουν. Στο ΠΣ του Γυμνασίου η αξιολόγηση δε λειτουργεί ανεξάρτητα από τη μαθησιακή διαδικασία. Πέρα από την αρχική και την τελική αξιολόγηση, δίνεται έμφαση στην αξιοποίηση της διαμορφωτικής αξιολόγησης, ως μιας παιδαγωγικής λειτουργίας ενσωματωμένης δυναμικά στη διδακτική πράξη, η οποία αποβλέπει στον συνεχή έλεγχο της επίτευξης των προσδοκώμενων μαθησιακών αποτελεσμάτων (μετακίνηση από την αξιολόγηση της μάθησης στην αξιολόγηση για τη μάθηση). Υπηρετεί την ανάγκη της πληροφόρησης του/της εκπαιδευτικού για την αποτελεσματικότητα των επιλεγόμενων από αυτόν παρεμβάσεων, επινοήσεων και ενεργειών κατά την εξέλιξη του εκπαιδευτικού έργου. Ως παιδαγωγικό εργαλείο εντάσσεται στη διδασκαλία με κατάλληλες δραστηριότητες και δε μεταφέρεται ως αθροιστική αξιολόγηση στην αρχή επόμενης διδασκαλίας.

Για μια σωστή και αποτελεσματική αξιολόγηση ο/η εκπαιδευτικός πρέπει να λαμβάνει υπόψη όσα προβλέπουν το ΠΣ και οι διάφορες οδηγίες για τη διδασκαλία και την επίτευξη των δεικτών αξιολόγησης, να γνωρίζει πολύ καλά τους δείκτες αξιολόγησης και επάρκειας στους οποίους αναφέρονται οι ερωτήσεις και οι εργασίες που ζητά από τους/τις μαθητές/-τριες να κάνουν με τις δραστηριότητες, να γνωρίζει τις ικανότητες των μαθητών/-τριών και να έχει καλή γνώση των αναγκών και των ενδιαφερόντων τους, να καθορίζει τους στόχους της αξιολόγησης και να προσχεδιάζει τους τρόπους με τους οποίους θα αξιολογήσει, ώστε αυτοί να προάγουν την επικοινωνία και να επιτρέπουν την καλλιέργεια των ανώτερων επιπέδων σκέψης των μαθητών/-τριών.

ΣΤ. ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ – Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ		
Θεματικά Πεδία	Θεματικές Ενότητες	Προσδοκώμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα
		Οι μαθητές/-τριες είναι σε θέση:
Θεός	Ο Θεός είναι αγάπη.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν στον Θεό γνωρίσματα ιδανικής πατρότητας και ιδανικής μητρότητας. • Να περιγράφουν τον τρόπο με τον οποίο η «Κυριακή Προσευχή» προσδιορίζει τις σχέσεις του Θεού με τους ανθρώπους, καθώς και τις σχέσεις των ανθρώπων με τον Θεό, με τους άλλους και τον εαυτό τους. • Να προσεγγίζουν την ενότητα και την αγάπη των Προσώπων της Αγίας Τριάδας ως υπόδειγμα της ζωής των χριστιανών.
	Ο Θεός ως σύμβουλος.	<ul style="list-style-type: none"> • Να εκτιμούν με βάση τις βιβλικές διηγήσεις τη σημασία που έχουν οι συμβουλές και οι εντολές, τις οποίες προσφέρει ο Θεός ως οδοδείκτη για τη ζωή των ανθρώπων. • Να εξακριβώνουν τους κώδικες επικοινωνίας και σχέσεων ζωής που ορίζονται από τις Δέκα Εντολές.
Δημιουργία – Πτώση	Η ζωή ως δώρο του Θεού: Ο κόσμος δημιούργημα του Θεού.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν τη συμβολική και ποιητική γλώσσα της βιβλικής περιγραφής της Γένεσης για τη δημιουργία του κόσμου. • Να εξηγούν τη βιβλική μαρτυρία για το ποιος και γιατί δημιούργησε τον κόσμο. • Να συσχετίζουν τη βιβλική αφήγηση για τη σταδιακή δημιουργία του κόσμου με τις σύγχρονες θεωρίες για την προέλευση και την εξέλιξη του σύμπαντος.
	Ζωή με τον Θεό: Ο άνθρωπος δημιούργημα του Θεού.	<ul style="list-style-type: none"> • Να εξετάζουν τη δημιουργία του ανθρώπου κατ' εικόνα Θεού ως ουσιαστικό στοιχείο της ταυτότητας του ανθρώπου. • Να ορίζουν την ομοίωση του Θεού ως χριστιανικό ιδεώδες και προορισμό του ανθρώπου. • Να αναγνωρίζουν ότι η βιβλική διήγηση για τη δημιουργία του ανθρώπου πρεσβεύει την ισοτιμία των δύο φύλων. • Να εντοπίζουν μέσα στο βιβλικό κείμενο για τη δημιουργία του ανθρώπου τις θεμελιώδεις αρχές που προσδιορίζουν τις

		σχέσεις του ανθρώπου με τον Θεό, τον συνάνθρωπο και την κτίση.
	Ζωή μακριά απ' τον Θεό: Ο άνθρωπος φεύγει απ' τον Παράδεισο.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν, με βάση τη σχετική διήγηση της Γένεσης, ότι το κακό που υπάρχει στον κόσμο συνιστά αποτέλεσμα της κακής χρήσης της ελευθερίας και της επιλογής του ανθρώπου. • Να εξετάζουν, με γνώμονα τη βιβλική διήγηση για την Πτώση, τη ρήξη της αγαπητικής σχέσης του ανθρώπου με τον Θεό και τον συνάνθρωπο. • Να διευκρινίζουν, με βάση τις διηγήσεις της Γένεσης, ότι ο εγωισμός αποτελεί αιτία διάσπασης των σχέσεων αγάπης του ανθρώπου με τον Θεό και τον συνάνθρωπο.
Άνθρωποι του Θεού (Προφήτες – Άγιοι)	Οι άνθρωποι συνομιλούν με τον Θεό.	<ul style="list-style-type: none"> • Να εξετάζουν τη σημασία και τις συνέπειες που έχει στη ζωή του ανθρώπου η επικοινωνία με τον Θεό. • Να αναγνωρίζουν μέσα από βιβλικά κείμενα τον Θεό ως Θεό που αποκαλύπτεται στους ανθρώπους (π.χ. Αβραάμ).
	Οι άνθρωποι ζητούν καθοδήγηση από τον Θεό.	<ul style="list-style-type: none"> • Να εντοπίζουν μέσα από τις αφηγήσεις των ιστοριών του Ιωσήφ και του Μωυσή την παρουσία του Θεού σε στιγμές δοκιμασίας των ανθρώπων. • Να αναγνωρίζουν μέσα από βιβλικές αφηγήσεις την ανθρώπινη ανάγκη για υποστήριξη και καθοδήγηση από τον Θεό. • Να συσχετίζουν το αίτημα βιβλικών προσώπων για ελευθερία με σύγχρονες καταστάσεις καταπίεσης.
	Οι άνθρωποι διακονούν τους άλλους ανθρώπους με τη φώτιση του Θεού.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν μέσα από παραδείγματα της Παλαιάς Διαθήκης τη θέση ευθύνης και αρχηγίας ως διακονία. • Να εντοπίζουν τις αρετές στη ζωή και στο έργο ηγετών του Ισραήλ (π.χ. Δαβίδ, Σολομώντα).
	Οι άνθρωποι ζητούν την προστασία και τη δικαιοσύνη του Θεού.	<ul style="list-style-type: none"> • Να διακρίνουν μέσα από βιβλικές αφηγήσεις (π.χ. Εσθήρ, Δανιήλ) το αίτημα της δικαιοσύνης σε προσωπικό και συλλογικό επίπεδο. • Να εντοπίζουν την προστασία του Θεού μέσα σε ιστορίες βιβλικών προσώπων (π.χ. Τριών Παίδων). • Να εξετάζουν τη δικαιοσύνη του Θεού μέσα από μεσσιανικές προφητείες.
	Άνθρωποι που δείχνουν τον δρόμο προς τον Θεό.	<ul style="list-style-type: none"> • Να συνδέουν την ελεύθερη συγκατάβαση της Παναγίας στο θέλημα του Θεού με τη

		<p>σωτηρία του ανθρώπου.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Να εντοπίζουν στον βίο του αγίου Ιωάννη του Προδρόμου οδοδείκτες των σχέσεων των ανθρώπων με τον Θεό και μεταξύ τους. • Να δίνουν παραδείγματα επιλογής του δρόμου του Θεού και εύρεσης νοήματος ζωής μέσα από βιβλικές αναφορές στους μαθητές του Χριστού. • Να σταχυολογούν μέσα από παραδείγματα αγίων προσώπων της Βίβλου γνωρίσματα της αγιότητας.
Ενανθρώπιση – Χριστός	Ο Θεός ανάμεσα στους ανθρώπους.	<ul style="list-style-type: none"> • Να συνδέουν την ενανθρώπιση του Υιού του Θεού με την υπόσχεση του Θεού για τη σωτηρία όλων των ανθρώπων. • Να περιγράφουν μέσα από στιγμιότυπα της ζωής του Ιησού τη μοναδικότητά του ως τέλειου Θεού και τέλειου ανθρώπου (Γέννηση, δωδεκαετής στον ναό, Βάπτισμα). • Να εντοπίζουν την ανταπόκριση του Χριστού στις ανθρώπινες ανάγκες μέσα από θαυματουργικές παρεμβάσεις του (π.χ. Γάμος Κανά, πολλαπλασιασμός άρτων κ.λπ.).
	Ο Χριστός αγαπάει όλους τους ανθρώπους.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν μέσα από την παραβολή του Ασώτου Υιού την άνευ όρων αγάπη που επιδεικνύει ο Θεός ως σπλαχνικός πατέρας για όλους τους ανθρώπους. • Να προσδιορίζουν μέσα από την παραβολή του Καλού Σαμαρείτη την αγάπη και τη βοήθεια προς και από τον ξένο ως πρότυπο χριστιανικής ζωής. • Να διατυπώνουν συλλογισμούς σχετικά με τη φροντίδα του Θεού για τους ανθρώπους με βάση την Επί του Όρους Ομιλία.
	Ο Χριστός αποδέχεται και συγχωρεί.	<ul style="list-style-type: none"> • Να διακρίνουν την αποδοχή και τη συγχώρεση που έδειξε ο Χριστός σε ανθρώπους όπως η μοιχαλίδα, ο Ζακχαίος και η Σαμαρείτισσα ως αφετηρία μετάνοιας και αλλαγής της ζωής των προσώπων αυτών. • Να αναγνωρίζουν τον διάλογο του Χριστού και τη συγχώρεση που πρόσφερε ως πρότυπα συμπεριφοράς. • Να αξιολογούν τη σημασία που έχει η αποδοχή των γυναικών ως ισότιμων με τους

		<p>άντρες από τον Χριστό.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Να εκτιμούν τη σημασία που έχει η ευλογία των παιδιών από τον Χριστό.
	Ο Χριστός θεραπεύει την ψυχή και το σώμα.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναφέρουν παραδείγματα από την Καινή Διαθήκη όπου ο Χριστός αναγνωρίζεται ως ιατρός των ψυχών και των σωμάτων. • Να εντοπίζουν περιστατικά όπου ο Ιησούς συνέδραμε και συνέπασχε στον πόνο της απώλειας (π.χ. Ανάσταση κόρης Ιάειρου, Λαζάρου κ.λπ.). • Να αναγνωρίζουν ότι το θεραπευτικό έργο του Χριστού αφορούσε και την παθολογία των διαπροσωπικών σχέσεων, την οποία έτρεφε η θρησκευτική υποκρισία των Φαρισαίων.
	Ο Χριστός θυσιάζεται.	<ul style="list-style-type: none"> • Να διατυπώνουν συλλογισμούς με βάση τη διήγηση για τον Νιπήρα και τον Μυστικό Δείπνο για τη διακονία και την αγάπη. • Να διακρίνουν μέσα από τη διήγηση για τον Μυστικό Δείπνο πώς θα θυμούνται οι μαθητές τον Χριστό. • Να εντοπίζουν στα Πάθη του Χριστού την εκούσια θυσία του και την ταύτισή του με τους πονεμένους και αδικημένους. • Να αναγνωρίζουν στη σταυρική θυσία του Χριστού την απόλυτη έκφραση αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο.
	Ο Χριστός νικά τον θάνατο.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν την επίδραση της χαράς του αναστημένου Χριστού στη ζωή των μαθητών Του. • Να ορίζουν την πίστη στην Ανάσταση του Χριστού ως βασική διδασκαλία του χριστιανισμού. • Να εντοπίζουν στον τελευταίο αποχαιρετισμό του Χριστού στους μαθητές του, πριν την Ανάληψή του, τη βεβαιότητα της παρουσίας Του στον κόσμο.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ – Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ		
Θεματικά Πεδία	Θεματικές Ενότητες	Προσδοκώμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα
		Οι μαθητές/-τριες είναι σε θέση:
Εκκλησία – Λατρεία – Αγία Γραφή	Η Εκκλησία του Χριστού στην ιστορία.	<ul style="list-style-type: none"> • Να συσχετίζουν το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου με τη συγκρότηση της Εκκλησίας ως «Σώμα Χριστού». • Να αναγνωρίζουν την ιστορική φανέρωση της Εκκλησίας κατά την Πεντηκοστή. • Να προσδιορίζουν την έννοια της Εκκλησίας ως σύναξη πιστών μέσα από διάφορες συμβολικές εκφράσεις-εικόνες. • Να εξετάζουν παραδείγματα από τη ζωή και την κοινωνική οργάνωση της πρώτης χριστιανικής κοινότητας ως έμπρακτη άσκηση αγάπης και αδελφοσύνης των ανθρώπων.
	Η Εκκλησία ανοίγεται στην οικουμένη.	<ul style="list-style-type: none"> • Να διακρίνουν την πορεία και τα γεγονότα της πρώτης Εκκλησίας σε σχέση με την ιστορική εποχή που διαδραματίζονται. • Να εκτιμούν το άνοιγμα της Εκκλησίας στην οικουμένη σε σχέση με την απόφαση της Αποστολικής Συνόδου. • Να περιγράφουν τη συμβολή του Αποστόλου Παύλου στη διάδοση του χριστιανικού μηνύματος. • Να εξετάζουν τη σχέση του έργου του Αποστόλου Παύλου με τον ελλαδικό χώρο.
	Διωγμοί, μαρτύρια και ανεξιθρησκία.	<ul style="list-style-type: none"> • Να εκτιμούν μέσα από παραδείγματα τις δυσκολίες και τα διλήμματα των χριστιανών απέναντι στις διώξεις που υπέστησαν κατά τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες. • Να αξιολογούν την έκδοση του διατάγματος της ανεξιθρησκίας και γενικότερα τη στάση του Μεγάλου Κωνσταντίνου απέναντι στον χριστιανισμό. • Να επιχειρηματολογούν για τη σημασία της θρησκευτικής ελευθερίας ως βασικού δικαιώματος σε γεγονότα που αφορούν διώξεις ανθρώπων για την πίστη τους.
	Η καταγραφή της εμπειρίας και της ζωής της Εκκλησίας: Αγία Γραφή.	<ul style="list-style-type: none"> • Να παρουσιάζουν το χωροχρονικό πλαίσιο της συγγραφής των βιβλίων και της κατάρτισης του Κανόνα της Αγίας Γραφής. • Να αναγνωρίζουν στο περιεχόμενο της Αγίας Γραφής το ταξίδι και τη συμπίεση του Θεού με τον άνθρωπο στην ιστορία.

		<ul style="list-style-type: none"> • Να εξετάζουν τη βαθιά σχέση και ενότητα μεταξύ Παλαιάς και Καινής Διαθήκης. • Να διακρίνουν την αποτύπωση της ζωής και της εμπειρίας της πρώτης Εκκλησίας στα βιβλία της Καινής Διαθήκης. • Να ανακαλύπτουν τη διαχρονική θέση της Αγίας Γραφής στη ζωή της Εκκλησίας, την τέχνη και τον πολιτισμό.
	Η συνάντηση του χριστιανισμού και του ελληνισμού.	<ul style="list-style-type: none"> • Να ανακαλύπτουν διαστάσεις και πεδία της συνάντησης χριστιανισμού και ελληνισμού. • Να αναγνωρίζουν τον ρόλο της ελληνικής παιδείας στη ζωή και το έργο των Τριών Ιεραρχών.
	Η Εκκλησία διαφυλάττει την ενότητα και την αλήθεια της.	<ul style="list-style-type: none"> • Να διακρίνουν τον ρόλο των «κανόνων» και των «ορίων» στην Εκκλησία. • Να εξηγούν τον όρο «αίρεση» και πώς με τις αιρέσεις διακυβεύονται η αλήθεια και η ενότητα στη ζωή και τη λειτουργία της Εκκλησίας. • Να περιγράφουν τον τρόπο λήψης των αποφάσεων και τον συνοδικό θεσμό στην Ορθόδοξη Εκκλησία διαχρονικά. • Να αναφέρουν στους όρους του Συμβόλου της Πίστεως τις θεμελιώδεις αλήθειες της εμπειρίας και της διδασκαλίας της Εκκλησίας.
	Μαρτυρία του Χριστού και της Εκκλησίας στα πέρατα της οικουμένης.	<ul style="list-style-type: none"> • Να εκτιμούν τη μαρτυρία του ευαγγελικού μηνύματος ως καίρια αποστολή της Εκκλησίας από την ιστορική φανέρωσή της μέχρι και σήμερα. • Να αξιολογούν με παραδείγματα από το παρελθόν (π.χ. ιεραποστολή του Κύριλλου και Μεθόδιου στους Σλάβους) και το παρόν (π.χ. ιεραποστολή στην Κορέα) την οικουμενική διάσταση της ορθόδοξης χριστιανικής πίστης και ζητήματα που προκύπτουν από τη συνάντηση με διαφορετικούς πολιτισμούς.
	Η λατρευτική ζωή της Εκκλησίας.	<ul style="list-style-type: none"> • Να προσδιορίζουν τη λατρεία ως δοξολογία, ευχαριστία, αναφορά και συστατικό του εκκλησιαστικού σώματος, που καθορίζει τη ζωή των πιστών.
	Γιορτές και εορταστικοί κύκλοι.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν τη σημασία του λειτουργικού χρόνου και των γιορτών στη λατρεία της Εκκλησίας και στη ζωή των πιστών.

		<ul style="list-style-type: none"> • Να διακρίνουν τον ετήσιο και εβδομαδιαίο εορταστικό κύκλο (δεσποτικές – θεομητορικές – γιορτές αγίων) και την επίδραση των γιορτών στην παράδοση και τον πολιτισμό (πανηγύρια, ήθη, έθιμα). • Να προσδιορίζουν τις διάφορες εκφάνσεις της λαϊκής θρησκευτικότητας στον νεοελληνικό πολιτισμό (λαογραφία, τέχνη, δημοτικό τραγούδι, κάλαντα κ.λπ.).
	Εκκλησιαστική τέχνη και πολιτισμός.	<ul style="list-style-type: none"> • Να παρουσιάζουν με παραδείγματα γιατί η Εκκλησία είναι φορέας πολιτισμού (θρησκευτικά μνημεία τέχνης, λόγου και μουσικής). • Να αναγνωρίζουν, με βάση τη θεολογία της εικόνας, τη χρήση και τη σημαντική θέση της εικόνας στη λατρεία και την εκκλησιαστική τέχνη. • Να αναγνωρίζουν την εκκλησιαστική παράδοση ως πηγή έμπνευσης σύγχρονων καλλιτεχνών.
	Η συμβολή της Ορθόδοξης Εκκλησίας στη διατήρηση της μνήμης και της ταυτότητας των Ελλήνων.	<ul style="list-style-type: none"> • Να εξετάζουν την Εκκλησία ως παράγοντα συνοχής, ενότητας και επικοινωνίας των υπόδουλων χριστιανών. • Να αξιολογούν τη συνεισφορά ιερών μορφών (π.χ. Φιλοθέη η Αθηναία, Κοσμάς ο Αιτωλός, νεομάρτυρες) στη διατήρηση της μνήμης και στη διαμόρφωση της ταυτότητας των Νεοελλήνων. • Να εξετάζουν το συλλογικό θρησκευτικό βίωμα του ελληνικού λαού, το οποίο διαμορφώνεται μέσω της ιστορικής παρουσίας και δράσης της Ορθόδοξης Εκκλησίας.
	Η ορθοδοξία στον σύγχρονο κόσμο.	<ul style="list-style-type: none"> • Να δείχνουν στον παγκόσμιο χάρτη την κανονική οργάνωση της Ορθόδοξης Εκκλησίας σήμερα (Πατριαρχεία, Αυτοκέφαλες Εκκλησίες, Επισκοπές κ.λπ.). • Να εξηγούν τον ρόλο του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως στη διατήρηση της ειρήνης και της ενότητας του ορθόδοξου κόσμου με βάση γεγονότα. • Να καταδεικνύουν την καθολικότητα και την οικουμενικότητα της Ορθόδοξης Εκκλησίας μέσα από τα κείμενα της Αγίας και Πανορθόδοξου Συνόδου της Κρήτης (2016).
Βασιλεία του Θεού (Μεταμόρφωση – Εσχατολογία)	Βασιλεία του Θεού: Ένας καινούριος κόσμος.	<ul style="list-style-type: none"> • Να εντοπίζουν χαρακτηριστικά του νέου τρόπου ζωής που φέρνει ο Χριστός ως γνωρίσματα της Βασιλείας του Θεού, στην Επί του Όρους Ομιλία και σε παραβολές του

	<p>Χριστού (Τελικής Κρίσης, Κρυμμένου Θησαυρού κ.λπ.).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Να προσδιορίζουν τα θαύματα του Χριστού ως σημεία (=σημάδια) του καινούριου κόσμου. • Να εξηγούν τον όρο «Βασιλεία του Θεού» σε σχέση με τον καινούριο κόσμο που ευαγγελίζεται ο Χριστός και τη σύγχρονη πραγματικότητα.
Μεταμόρφωση της ζωής και του κόσμου: Ελπίδα και όραμα.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν στο γεγονός της Μεταμόρφωσης του Χριστού σημεία της Βασιλείας του Θεού. • Να συσχετίζουν την ελπίδα του ανθρώπου για τη μεταμόρφωση και την αλλαγή του κόσμου με το όραμα της Εκκλησίας για τον καινούριο κόσμο της Βασιλείας του Θεού. • Να εκτιμούν τη μεταμορφωτική δράση της Εκκλησίας στον κόσμο και την ιστορία και τη σημασία της προσωπικής και συλλογικής ευθύνης του κάθε χριστιανού.
Πρόγευση της Βασιλείας του Θεού: Θεία Ευχαριστία.	<ul style="list-style-type: none"> • Να συνδέουν βασικά μέρη και δρώμενα της Θείας Λειτουργίας με την επίγεια παρουσία και δράση του Χριστού. • Να εξηγούν την κεντρική θέση της Θείας Ευχαριστίας στην Εκκλησία ως το κατεξοχήν μυστήριο των «πολιτών της Βασιλείας του Θεού». • Να αναγνωρίζουν ότι η συμμετοχή των χριστιανών στη Θεία Κοινωνία είναι εμπειρία ενότητας με τον Θεό και των πιστών μεταξύ τους. • Να διατυπώνουν συλλογισμούς για την παρουσία του Θεού και τον αγιασμό κάθε πτυχής της ζωής μέσω των Μυστηρίων της Εκκλησίας.
Αναδημιουργία και φώτισμα.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν το Βάπτισμα ως το Μυστήριο ένταξης στη χριστιανική κοινότητα. • Να αναφέρουν το Χρίσμα ως το Μυστήριο της λήψης των δωρεών του Αγίου Πνεύματος. • Να επισημαίνουν τους συμβολισμούς των Μυστηρίων του Βαπτίσματος και του Χρίσματος και τη σημασία τους στη ζωή των μελών της Εκκλησίας.
Γάμος, το «Μυστήριο της αγάπης».	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν την ένωση και την αγαπητική σχέση των συζύγων στον γάμο. • Να διακρίνουν στους συμβολισμούς της

		<p>ακολουθίας του γάμου τις ευχές της Εκκλησίας για κοινή πορεία των συζύγων στη Βασιλεία του Θεού.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Να διατυπώνουν σκέψεις για τη σημασία του γάμου στη σύγχρονη πραγματικότητα.
	Μετάνοια και συγχώρηση.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν στο Μυστήριο της Μετάνοιας τη μεταστροφή του νου (μετά + νους) και την αλλαγή του τρόπου ζωής (συν+χωρώ). • Να προσδιορίζουν την έννοια της συγχώρησης μέσα από το παράδειγμα του Χριστού, τους βίους των αγίων και την ορθόδοξη εκκλησιαστική παράδοση. • Να εξετάζουν τον ρόλο της χριστιανικής συγχωρητικότητας στη ζωή και στη συνύπαρξη με τον συνάνθρωπο.
	Η ιεροσύνη ως χάρισμα και ως διακονία.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν την ποικιλία των χαρισμάτων στην Εκκλησία και τη διάκριση κλήρου και λαού. • Να ερμηνεύουν την ιεροσύνη ως διακονία μέσα από παραδείγματα που γνωρίζουν και οι έφηβοι.
	Πορεία προς το τέλος της ιστορίας.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν την προσμονή και την ελπίδα του καινούριου κόσμου στην «Κυριακή Προσευχή» και στο βιβλίο της Αποκάλυψης. • Να διασαφηνίζουν τη θεολογική σημασία των όρων «Παράδεισος» – «Κόλαση» – «Δευτέρα Παρουσία».
Χριστιανική ζωή	Η αξία της ζωής.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν τον Θεό ως πηγή της ζωής. • Να διατυπώνουν συλλογισμούς για την αξία του σεβασμού της ζωής σε σχέση με ζητήματα βιοηθικής. • Να συσχετίζουν τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος με όψεις της καθημερινής ζωής που βιώνει ο άνθρωπος. • Να επαληθεύουν με παραδείγματα τη ζωή του χριστιανού ως χαρά, προσωπική και συλλογική. • Να διακρίνουν στη χριστιανική ελπίδα την πίστη και την εμπιστοσύνη στην πρόνοια και την αγάπη του Θεού. • Να αξιολογούν τον ρόλο της χριστιανικής πίστης, με παραδείγματα, απέναντι σε φαινόμενα καθημερινής βίας (bullying,

		υποτίμηση του «άλλου», του «διαφορετικού»).
	Η αγάπη ως πρόταση ζωής.	<ul style="list-style-type: none"> • Να διατυπώνουν απόψεις για την αγάπη ως υπέρβαση του εγωισμού και ως πρόταση ζωής στη χριστιανική Εκκλησία. • Να αναφέρουν παραδείγματα που σχετίζονται με την άσκηση της αγάπης άνευ όρων και ορίων στην παράδοση της Εκκλησίας. • Να συσχετίζουν την αγάπη του ευαγγελικού λόγου με την έμπρακτη εφαρμογή της αγάπης προς τον συνάνθρωπο μέσα από τη διακονία.
	Η ζωή ως σχέση.	<ul style="list-style-type: none"> • Να εξηγούν το «Όλα όσα θέλετε να σας κάνουν οι άλλοι άνθρωποι, αυτά να τους κάνετε κι εσείς» (Χρυσός κανόνας, Μτ. 7, 12). • Να εξετάζουν την ευθύνη του χριστιανού για τα ζητήματα της κοινωνίας και του κόσμου (ισοτιμία – δικαιοσύνη – αδελφосύνη). • Να εκτιμούν στάσεις και συμπεριφορές του χριστιανού σε σχέση με τον συνάνθρωπο και την ετερότητα.
	Η ζωή ως άθλημα.	<ul style="list-style-type: none"> • Να διακρίνουν την πνευματική πορεία και τον αγώνα του χριστιανού ως πρόταση της Εκκλησίας. • Να διασαφηνίζουν πώς με τη χριστιανική άσκηση πραγματώνεται η μεταμόρφωση του εαυτού στον κόσμο και στη μοναστική ζωή.
	Ζωή και δοκιμασίες.	<ul style="list-style-type: none"> • Να διατυπώνουν προβληματισμούς και ιδέες για την ασθένεια, την απώλεια και τις συνέπειές τους στη ζωή των ανθρώπων. • Να αναφέρουν παραδείγματα αντιμετώπισης της ασθένειας, της απώλειας και του πόνου μέσα από την Αγία Γραφή. • Να αναγνωρίζουν στο Μυστήριο του Ευχελαίου την ίαση της ασθένειας (σωματική-πνευματική).
	«Υπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς».	<ul style="list-style-type: none"> • Να εξετάζουν τη χριστιανική διδασκαλία σχετικά με τον θάνατο στη ζωή του ανθρώπου. • Να εξετάζουν την υπέρβαση του θανάτου με την αγάπη και την ελπίδα της Ανάστασης του Χριστού, την οποία ευαγγελίζεται η Ορθόδοξη Εκκλησία. • Να εξηγούν γιατί η Ανάσταση του Χριστού είναι η Ανάσταση του ανθρώπου.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ – Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ		
Θεματικά Πεδία	Θεματικές Ενότητες	Προσδοκώμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα
Θρησκεία/-ες – Κοσμοθεωρίες		Οι μαθητές/-τριες είναι σε θέση:
Το φαινόμενο της θρησκείας στον κόσμο που μας περιβάλλει	Η αναζήτηση του Θεού και η θρησκεία.	<ul style="list-style-type: none"> • Να περιγράφουν τους λόγους για τους οποίους οι άνθρωποι αναζητούν τον Θεό. • Να ονομάζουν τα κύρια χαρακτηριστικά του φαινομένου θρησκεία. • Να συσχετίζουν τα κύρια χαρακτηριστικά του φαινομένου θρησκεία με συγκεκριμένες θρησκευτικές εκφράσεις που έχουν συναντήσει.
	Θρησκεία, τέχνη, πολιτισμός, κοινωνική οργάνωση.	<ul style="list-style-type: none"> • Να ανακαλύπτουν όψεις της θρησκείας στην τέχνη, τον πολιτισμό και την κοινωνική οργάνωση σε παγκόσμιο επίπεδο.
	Θρησκεία, λατρεία και ο άνθρωπος.	<ul style="list-style-type: none"> • Να συνοψίζουν βασικά γνωρίσματα της λατρείας και της προσευχής των ανθρώπων. • Να αναγνωρίζουν τη σπουδαιότητα της επικοινωνίας του ανθρώπου με το Ιερό στην καθημερινή του ζωή.
	Η επιλογή να ζει κανείς χωρίς Θεό (αθεΐα και άλλες κοσμοθεωρίες).	<ul style="list-style-type: none"> • Να διατυπώνουν συλλογισμούς για την αμφισβήτηση της θρησκείας από σκοπιά επιστημονική/ θετικιστική ή κοινωνική/μαρξιστική ή άλλη. • Να εξετάζουν την επίδραση αθεϊστικών αντιλήψεων και κοσμοθεωριών στη διαμόρφωση ενός τρόπου ζωής.
	Διάλογος με τη θρησκευτική ετερότητα από τη σκοπιά της ορθόδοξης πίστης.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν με βάση τη χριστιανική πίστη τη χρησιμότητα και αναγκαιότητα του διαλόγου. • Να εκτιμούν την ανάγκη καλλιέργειας συνθηκών διαλόγου σήμερα μεταξύ θρησκευτικών κοινοτήτων και των πιστών τους αλλά και με μη θρησκευτικές κοσμοθεωρίες.
Χριστιανισμός στην Ανατολή και τη Δύση	Χριστιανοί της Αιγύπτου, της Αιθιοπίας, της Αρμενίας, της Συρίας και της Ινδίας.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν τις συνθήκες που οδήγησαν στο πρώτο μεγάλο εκκλησιαστικό Σχίσμα μετά τη Σύνοδο της Χαλκηδόνας. • Να αναφέρουν στοιχεία από τη ζωή των χριστιανών στην Αίγυπτο, την Αιθιοπία, την Αρμενία, τη Συρία και την Ινδία. • Να συσχετίζουν γεγονότα της ιστορίας και στοιχεία της κοινωνικής πραγματικότητας με την πίστη, όπως αυτή εκφράζεται μέσα από πρόσωπα, την εκκλησιαστική ζωή ή την τέχνη.

	<p>Η πορεία του χριστιανισμού στη Δύση.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Να εξηγούν τη διάσπαση της «Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας» λόγω του Σχίσματος του 1054. • Να παρατηρούν τη σταδιακή διαφοροποίηση του δυτικού από τον ανατολικό χριστιανισμό και τις συνέπειές της. • Να συνοψίζουν σημαντικά γεγονότα από την ιστορική πορεία του χριστιανισμού στη Δύση.
	<p>Όψεις θεολογίας και ζωής στην Καθολική Εκκλησία σήμερα.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν βασικά χαρακτηριστικά από τη σύγχρονη θεολογία και ζωή της Καθολικής Εκκλησίας. • Να εξετάζουν πρόσωπα και ιστορίες σχετικά με τις προσπάθειες συνάντησης της Δυτικής Εκκλησίας με τον σύγχρονο κόσμο.
	<p>Η Μεταρρύθμιση και οι συνέπειές της.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Να εντοπίζουν σημαντικά γεγονότα από τη ζωή και τη δράση του Μαρτίνου Λούθηρου και το ιστορικό πλαίσιο στο οποίο γεννήθηκε ο προτεσταντισμός. • Να αναδεικνύουν θρησκευτικές διαστάσεις του ρόλου της Μεταρρύθμισης στην πυροδότηση σημαντικών ιστορικών εξελίξεων.
	<p>Σύγχρονες όψεις θεολογίας και ζωής στον χώρο του προτεσταντισμού.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν βασικά στοιχεία από την πίστη και τη θρησκευτική ζωή στον χώρο του προτεσταντισμού σήμερα (Βίβλος και παράδοση, σωτηρία, κλάδοι/ομολογίες). • Να ανακαλύπτουν πτυχές της χριστιανικής ζωής (αγάπη, ελευθερία, αλληλεγγύη προς τον συνάνθρωπο), μέσα από πρόσωπα και γεγονότα της πρόσφατης ιστορίας του προτεσταντικού κόσμου.
	<p>Οικουμενικός διάλογος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Να εξηγούν βασικές θεολογικές και κοινωνικές αναγκαιότητες που οδήγησαν στον οικουμενικό διάλογο κατά τον 20ό αι. • Να εκτιμούν τη δράση προσώπων και φορέων που συνδέονται με τον οικουμενικό διάλογο.
<p>Θρησκείες στο σταυροδρόμι τριών ηπείρων</p>	<p>Ο ιουδαϊσμός στην ιστορία και στο παρόν.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Να επισημαίνουν στοιχεία του ιουδαϊσμού που γνωρίζουν από την Αγία Γραφή. • Να συνοψίζουν βασικά γνωρίσματα της θρησκείας των Εβραίων (σημαντικά πρόσωπα, πιστεύω, γιορτές). • Να συσχετίζουν την ιουδαϊκή θρησκεία με μείζονα γεγονότα του 20ού αι.
	<p>Ιστορία και θεολογία του</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Να παρουσιάζουν τις συνθήκες και τα

	ισλάμ.	<p>πρόσωπα που συνέβαλαν στην ανάδυση του ισλάμ.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Να εξηγούν τα βασικά στοιχεία της ισλαμικής θεολογίας και λατρείας, και τη σημασία τους για έναν πιστό.
	Το ισλάμ στον σύγχρονο κόσμο.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναδεικνύουν τις διαστάσεις της κοινότητας των πιστών (ούμα) και τη σημασία της για τον ισλαμικό κόσμο σήμερα. • Να συζητούν παραδείγματα από ποικίλες όψεις της ισλαμικής πνευματικότητας και ζωής σήμερα.
Θρησκείες της Ανατολής	Παραδοσιακές θρησκείες της Ινδίας.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν βασικά γνωρίσματα διαφόρων φάσεων του ινδουισμού. • Να συνοψίζουν κύριες θρησκευτικές διδασκαλίες που αναφέρονται στα ιερά βιβλία του ινδουισμού εντοπίζοντας τη σημασία τους στη ζωή των πιστών. • Να συσχετίζουν σύγχρονες εκφράσεις του ινδουισμού με πρόσωπα που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωσή του.
	Παραδοσιακές μορφές του βουδισμού.	<ul style="list-style-type: none"> • Να περιγράφουν την ιστορική και θρησκευτική εξέλιξη του βουδισμού. • Να συσχετίζουν τη ζωή του ιδρυτή του βουδισμού με τις τέσσερις ευγενικές αλήθειες. • Να εξετάζουν παραδείγματα της βουδιστικής πνευματικής παράδοσης και τη σημασία τους για έναν πιστό.
	Θρησκείες και θρησκευτικός πολιτισμός στην Κίνα.	<ul style="list-style-type: none"> • Να διαπιστώνουν τον συγκρητιστικό χαρακτήρα του θρησκευτικού πολιτισμού στην Κίνα. • Να συνοψίζουν χαρακτηριστικά γνωρίσματα του θρησκευτικού ταοϊσμού μέσα από σχετικά παραδείγματα προσώπων ή ιστοριών. • Να συσχετίζουν βασικά σημεία από τη διδασκαλία του κομφουκιανισμού με ανάλογες σύγχρονες αντιλήψεις και στάσεις απέναντι στη ζωή.
	Σίντο και θρησκείες της Ιαπωνίας.	<ul style="list-style-type: none"> • Να αναγνωρίζουν στοιχεία από την πολύπτυχη παραδοσιακή θρησκεία των Ιαπώνων και τη λατρεία τους. • Να διακρίνουν τη σχέση ανάμεσα στην ιαπωνική θρησκευτικότητα και την καθημερινή ζωή των ανθρώπων.
Αρχέγονες όψεις	Αρχέγονη θρησκευτικότητα.	<ul style="list-style-type: none"> • Να περιγράφουν τα βασικά γνωρίσματα

της θρησκείας και θρησκείες της μεταανεωτερι- κότητας		της αρχέγονης θρησκευτικότητας (ανιμισμός και πνευματολατρία, πίστη σε δημιουργό Θεό, σαμανισμός, σημασία του τόπου, διαβατήριες τελετές, μαγεία). • Να διαπιστώνουν τις δυσκολίες που προκύπτουν στο πεδίο της θρησκείας από τη συνάντηση αρχέγονων φυλών με τον σύγχρονο κόσμο (αποσύνδεση από τη γη, εποικισμός, διάσπαση κοινωνικών δεσμών και γνωριμία με άλλο μοντέλο πολιτισμού).
	Αρχαιοελληνική θρησκεία.	• Να αναγνωρίζουν βασικά χαρακτηριστικά της αρχαιοελληνικής θρησκείας (π.χ. εξέλιξη, ανθρωπομορφικός πολυθεϊσμός, μοίρα, θυσίες, φιλοσοφικές εκδοχές). • Να συσχετίζουν μνημεία με γιορτές της αρχαιοελληνικής θρησκείας.
	Νέα θρησκευτικά κινήματα.	• Να συνοψίζουν βασικά γνωρίσματα των νέων θρησκευτικών κινήματων (αποκρυφισμός, ανιστορικότητα, εσωτερικότητα, συγκρητισμός). • Να ονομάζουν παραδείγματα νέων θρησκευτικών κινήματων (νέα εποχή, θεοσοφία, νεοσαμανισμός, νεοπαγανισμός).
	Θρησκευτικότητα του 21ου αι.	• Να περιγράφουν μορφές νέας θρησκευτικότητας που απαντώνται στη γενιά του 21ου αιώνα (μαγεία, σύγχρονα είδωλα, σούπερ ήρωες κ.ά.). • Να αξιολογούν κριτικά μορφές νέας θρησκευτικότητας στη γενιά του 21ου αι.
Ο Θεός φροντίζει τον κόσμο	Θεία Οικονομία.	• Να διακρίνουν τις τρεις φάσεις της Θείας Οικονομίας. • Να συσχετίζουν τον Ιωνά με τον Χριστό και τον πανανθρώπινο χαρακτήρα της σωτηρίας.

Το παρόν Πρόγραμμα Σπουδών θα εφαρμοστεί πιλοτικά - σε συνδυασμό με τα ισχύοντα Προγράμματα Σπουδών - σε όλα τα Πρότυπα και Πειραματικά Γυμνάσια της χώρας κατά τα σχολικά έτη 2021-2022 και 2022- 2023.

Από το σχολικό έτος 2023-2024 θα εφαρμοσθεί σε όλα τα Γυμνάσια της χώρας.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 4 Νοεμβρίου 2021

Η Υφυπουργός

ΖΩΗ ΜΑΚΡΗ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Το Εθνικό Τυπογραφείο αποτελεί δημόσια υπηρεσία υπαγόμενη στην Προεδρία της Κυβέρνησης και έχει την ευθύνη τόσο για τη σύνταξη, διαχείριση, εκτύπωση και κυκλοφορία των Φύλλων της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ), όσο και για την κάλυψη των εκτυπωτικών - εκδοτικών αναγκών του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα (ν. 3469/2006/Α' 131 και π.δ. 29/2018/Α' 58).

1. ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (ΦΕΚ)

- Τα **ΦΕΚ σε ηλεκτρονική μορφή** διατίθενται δωρεάν στο **www.et.gr**, την επίσημη ιστοσελίδα του Εθνικού Τυπογραφείου. Όσα ΦΕΚ δεν έχουν ψηφιοποιηθεί και καταχωριστεί στην ανωτέρω ιστοσελίδα, ψηφιοποιούνται και αποστέλλονται επίσης δωρεάν με την υποβολή αίτησης, για την οποία αρκεί η συμπλήρωση των αναγκαίων στοιχείων σε ειδική φόρμα στον ιστότοπο **www.et.gr**.

- Τα **ΦΕΚ σε έντυπη μορφή** διατίθενται σε μεμονωμένα φύλλα είτε απευθείας από το Τμήμα Πωλήσεων και Συνδρομητών, είτε ταχυδρομικά με την αποστολή αιτήματος παραγγελίας μέσω των ΚΕΠ, είτε με ετήσια συνδρομή μέσω του Τμήματος Πωλήσεων και Συνδρομητών. Το κόστος ενός ασπρόμαυρου ΦΕΚ από 1 έως 16 σελίδες είναι 1,00 €, αλλά για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο (ή μέρος αυτού) προσαυξάνεται κατά 0,20 €. Το κόστος ενός έγχρωμου ΦΕΚ από 1 έως 16 σελίδες είναι 1,50 €, αλλά για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο (ή μέρος αυτού) προσαυξάνεται κατά 0,30 €. Το τεύχος Α.Σ.Ε.Π. διατίθεται δωρεάν.

• Τρόποι αποστολής κειμένων προς δημοσίευση:

Α. Τα κείμενα προς δημοσίευση στο ΦΕΚ, από τις υπηρεσίες και τους φορείς του δημοσίου, αποστέλλονται ηλεκτρονικά στη διεύθυνση **webmaster.et@et.gr** με χρήση προηγμένης ψηφιακής υπογραφής και χρονοσήμανσης.

Β. Κατ' εξαίρεση, όσοι πολίτες δεν διαθέτουν προηγμένη ψηφιακή υπογραφή μπορούν είτε να αποστέλλουν ταχυδρομικά, είτε να καταθέτουν με εκπρόσωπό τους κείμενα προς δημοσίευση εκτυπωμένα σε χαρτί στο Τμήμα Παραλαβής και Καταχώρισης Δημοσιευμάτων.

- Πληροφορίες, σχετικά με την αποστολή/κατάθεση εγγράφων προς δημοσίευση, την ημερήσια κυκλοφορία των Φ.Ε.Κ., με την πώληση των τευχών και με τους ισχύοντες τιμοκαταλόγους για όλες τις υπηρεσίες μας, περιλαμβάνονται στον ιστότοπο (**www.et.gr**). Επίσης μέσω του ιστότοπου δίδονται πληροφορίες σχετικά με την πορεία δημοσίευσης των εγγράφων, με βάση τον Κωδικό Αριθμό Δημοσιεύματος (ΚΑΔ). Πρόκειται για τον αριθμό που εκδίδει το Εθνικό Τυπογραφείο για όλα τα κείμενα που πληρούν τις προϋποθέσεις δημοσίευσης.

2. ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ - ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Το Εθνικό Τυπογραφείο ανταποκρινόμενο σε αιτήματα υπηρεσιών και φορέων του δημοσίου αναλαμβάνει να σχεδιάσει και να εκτυπώσει έντυπα, φυλλάδια, βιβλία, αφίσες, μπλοκ, μηχανογραφικά έντυπα, φακέλους για κάθε χρήση, κ.ά.

Επίσης σχεδιάζει ψηφιακές εκδόσεις, λογότυπα και παράγει οπτικοακουστικό υλικό.

Ταχυδρομική Διεύθυνση: Καποδιστρίου 34, τ.κ. 10432, Αθήνα

Ιστότοπος: **www.et.gr**

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ: 210 5279000 - fax: 210 5279054

Πληροφορίες σχετικά με την λειτουργία του ιστότοπου: **helpdesk.et@et.gr**

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΚΟΙΝΟΥ

Πωλήσεις - Συνδρομές: (Ισόγειο, τηλ. 210 5279178 - 180)

Πληροφορίες: (Ισόγειο, Γρ. 3 και τηλεφ. κέντρο 210 5279000)

Παραλαβή Δημ. Ύλης: (Ισόγειο, τηλ. 210 5279167, 210 5279139)

Αποστολή ψηφιακά υπογεγραμμένων εγγράφων προς δημοσίευση στο ΦΕΚ: **webmaster.et@et.gr**

Ωράριο για το κοινό: Δευτέρα ως Παρασκευή: 8:00 - 13:30

Πληροφορίες για γενικό πρωτόκολλο και αλληλογραφία: **grammateia@et.gr**

Πείτε μας τη γνώμη σας,

για να βελτιώσουμε τις υπηρεσίες μας, συμπληρώνοντας την ειδική φόρμα στον ιστότοπό μας.

